

Nr 369

av herrar Carlsson i Vikmanshyttan och Jonasson
om upplysningsmärke enligt vägmärkeskungörelsen rörande butik.

I vägmärkeskungörelsen (SFS 1966:270) stadgas bl. a. om förekomsten av upplysningsmärken längs vägarna. Genom sådana anges var det finns verkstad, bensinstation, servering, restaurant, hotell, vandrarhem, campingplats m. m. Däremot återfinns inte något vägmärke som anvisar var handelsbod är belägen. Vi anser detta vara en brist, eftersom många trafikanter har behov av upplysning härom.

Det gäller inte minst turisterna, en grupp trafikanter som ofta saknar närmare kännedom om förhållandena på de platser som de vistas på eller genomreser. Butikerna är ofta så belägna att de inte syns från större vägar. Sökandet efter dem kan därför vara besvärligt och till men för trafiksäkerheten. I många fall kan brist på anvisningar göra att trafikanterna föredrar att köra betydande omvägar till större tätorter för att anskaffa livsmedel och andra nödvändighetsartiklar.

Enligt vår mening bör därför skylt som visar vägen till närmaste handelsbod på landsbygden eller i mindre tätort sättas upp i fall då butiken med lätthet inte upptäcks utan sådan anordning. Chefen för konsumentverket Lars Ag har nyligen enligt tidningsuppgifter uttalat sig till förmån för denna tanke. Vi delar hans uppfattning att det är ett konsumentintresse att vägmärken av här ifrågavarande slag införs. Det finns också anledning erinra om att många lanthandlare har begränsat kundunderlag och därför är beroende av det tillskott som turismen kan ge i detta avseende.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att förteckningen i vägmärkeskungörelsen över upplysningsmärken utökas med märke, som anger var handelsbod på landsbygden och i mindre tätort finns.

Stockholm den 21 januari 1975

ERIC CARLSSON (c)
i Vikmanshyttan

BERTIL JONASSON (c)